

พระราชบัญญัติ
จัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู
พ.ศ. ๒๕๓๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๗
เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลจังหวัดหนองบัวลำภู
พ.ศ. ๒๕๓๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้จัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู เรียกว่า
“ศาลจังหวัดหนองบัวลำภู” และจะเปิดทำการเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ ให้ศาลจังหวัดหนองบัวลำภูมีเขตตลอดท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู

มาตรา ๕ ในระหว่างที่ยังไม่ได้เปิดทำการศาลจังหวัดหนองบัวลำภูตามพระราชกฤษฎีกา
ที่ออกตามมาตรา ๓ ให้ศาลจังหวัดอุดรธานีมีเขตตลอดถึงเขตศาลจังหวัดหนองบัวลำภู และให้ศาล

แขวงอุดรธานีมีเขตอำนาจในอำเภอเมืองหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง และอำเภอศรีบุญเรือง จังหวัดหนองบัวลำภูด้วย

บรรดาคดีของเขตท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งค้างพิจารณาอยู่ในศาลจังหวัดอุดรธานี หรือศาลแขวงอุดรธานีในวันเปิดทำการศาลจังหวัดหนองบัวลำภูตามมาตรา ๓ ให้คงพิจารณาพิพากษา ในศาลจังหวัดอุดรธานีหรือศาลแขวงอุดรธานี แล้วแต่กรณี

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติจังหวัดหนองบัวลำภู พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้แยกอำเภอหนองบัวลำภู อำเภอนากลาง อำเภอโนนสัง อำเภอศรีบุญเรือง และอำเภอสุวรรณภูมิจากการปกครองของจังหวัดอุดรธานี รวมตั้งขึ้นเป็นจังหวัดหนองบัวลำภู สมควรจัดตั้งศาลจังหวัดขึ้นที่อำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู ให้มีเขตตลอดท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู เพื่อประโยชน์ในการอำนวยความยุติธรรมแก่ประชาชนในท้องที่จังหวัดหนองบัวลำภู และโดยที่มาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยบัญญัติว่า บรรดาคดีทั้งหลายจะตั้งขึ้นได้ก็แต่โดยพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้